

वा० रा०

॥ ३४ ॥

प्रहर्षितौ युद्धायेतिशेषः ॥ सुसंरब्धौ अतिकुद्धौ ॥ २२ ॥ मुंच आज्ञापयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ निसर्गतः स्वभावसिद्धा हिण्पादृष्टा मयैतद्रक्षोभवेनजीवेदित्येवंरूपामर्यादाम
मेत्यर्थः ॥ तदेवाह हिरण्येति ॥ २४ ॥ शंभुः कुशध्वजब्रह्मर्षिहंतदैत्यः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ विनिपन्नाः विनिपातंविनाशंप्राप्ताः दृष्टाः दृष्टमात्राएव ॥ २८ ॥ याव

तदाश्चर्यमथोदृष्ट्वादेवदानवसंनिधौ ॥ प्रहर्षितौसुसंरब्धौमृत्युकालौबभूवतुः ॥ २२ ॥ ततोमृत्युःक्रुद्धतरोवैवस्वतमभाषत ॥ मुंचमां
समरेयावद्वन्मीमंप्रापरक्षसं ॥ २३ ॥ नैषारक्षोभवेदद्यमर्यादाहिनिसर्गतः ॥ हिरण्यकशिपुःश्रीमान्नमुचिःशंवरस्तथा ॥ २४ ॥ नि
संदिधूमकेतुश्चबलिवैरोचनोपिच ॥ शंभुर्देत्योमहाराजोदृष्टोबाणस्तथैवच ॥ २५ ॥ राजर्षयःशास्त्रविदोगंधर्वाःसमहोरगाः ॥ ऋष
यःपन्नगादैत्यायक्षाश्चतुष्टयप्लवंगणाः ॥ २६ ॥ युगांतपरिवर्तेचपृथिवीसमहार्णवा ॥ क्षयंतीतामहाराजसपर्वतसरिद्रुमा ॥ २७ ॥ ए
तेचान्येचबहवोबलवंतोदुरासदाः ॥ विनिपन्नामयादृष्टाःकिमुतायंनिशाचरः ॥ २८ ॥ मुंचमांसाधुधर्मज्ञयावदेनंनिहन्म्यहं ॥ नहि
कश्चिन्मयादृष्टोबलवानपिजीवति ॥ २९ ॥ बलंममनखत्वेतन्मर्यादैषानिसर्गतः ॥ सदृष्टोमयाकालमुहूर्तमपिजीवति ॥ ३० ॥ त
स्यैवंवचनंश्रुत्वाधर्मराजःप्रतापवान् ॥ अब्रवीत्तत्रतमृत्युत्वंतिष्ठैनंनिहन्म्यहं ॥ ३१ ॥ ततःसंरक्तनयनःक्रुद्धोवैवस्वतःप्रभुः ॥ कालदं
डममोघंतुतोलयामासपाणिना ॥ ३२ ॥ यस्यपार्श्वेबुनिहिताःकालपाशाःप्रतिष्ठिताः ॥ पावकाशनिसंकाशोमुद्रोमूर्तिमान्स्थितः
॥ ३३ ॥ दर्शनादेवयःप्राणान्प्राणिनामपिकर्षति ॥ किंपुनस्सृशमानस्यपात्यमानस्यवापुनः ॥ ३४ ॥ सज्वालापरिवारस्तुनिर्दहन्नि
वराक्षसं ॥ तेनस्पृष्टोबलवतामहाप्रहरणोस्फुरत् ॥ ३५ ॥

निहन्मि हनिष्यामीत्यर्थः ॥ २९ ॥ एतन्मयादृष्टोमुहूर्तमपि नजीवतीति ममव
चनं बलं बलप्रकाशनमात्रपरंनखलु यतो निसर्गतः अनादिसृष्टिस्वभावेनएषा ममदृष्टिरेवप्राणिनांजीवितस्यमर्यादा यदेवमतःसदृष्टइतिसंहारचक्षुषादृष्टइत्यर्थः ॥ ३० ॥
तंमृत्युं एनमयमहंनिहन्मीत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मूर्तिमान्स्थितः यस्यपार्श्वेइत्यनुषंगः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

उ० कां०

॥ ३४ ॥